

[Eva Møller]

skal anvendes flere midler på uddannelsesstøtte, end der gøres i øjeblikket.

Lad mig afslutningsvis sige, at vi er positive over for ændringer i støttesystemet, fordi det nuværende støttesystem er for barsk med den høje rente, der er i Danmark, og med de beskæftigelses- og økonomiske fremtidsudsigter, der er for de studerende. Men vi kan ikke medvirke til de store merudgifter, der er indbygget i disse to forslag. Også vi vil naturligvis meget gerne se positivt på og ønsker, det kunne ske forholdsvis hurtigt, et ændringsforslag fra regeringens side til en ny uddannelsesstøtte.

Dohrmann (FP):

Der er jo en vis kutyme for her i folketin- get, at man til medlemmer af uddannelsesud- valget udpeger skolelærere og folk, som før har været beskæftiget inden for den sektor. Jeg skal ikke dermed sige, at det er grunden til, at debatterne vedrørende dette emne sæd- vanligvis bliver lidt længere end om andre sager, men jeg mener principielt, at man somme tider fører en debat, som har nogle helt forkerte forudsætninger.

Nu diskuterer man her uddannelsesstøtte, og fremskridtspartiet mener da også, at de unge mennesker skal have rimelige vilkår at leve under i deres uddannelsestid, men det første spørgsmål, man bør stille, er, om der overhovedet er brug for alle de uddannelser, man gør sig til talsmænd for. Både kristeligt folkeparti og retsforbundet foreslår her ud- dannelsesstøtte, og det er da sikkert velment, men kigger vi på situationen i dag, må vi nok alle sammen indrømme, at det er nogle deprimerende forhold, vi byder unge menne- sker, uanset om de vælger en boglig eller en mere praktisk uddannelse. Dengang vi andre var unge - o.k., der er mange ting, man kan sige er bedre i dag - men vi havde da noget at se frem til; der var da et eller andet, vi kunne stile efter. Hvad har de unge menne- sker at stile efter i dag? Det er faktisk under- støttelse, arbejdsløshed og i den dur. Derfor synes jeg nok, det var langt mere vigtigt, at det var den slags ting, man tog fat på.

Vi har i fremskridtspartiet diskuteret rime- ligheden af at indføre en egentlig uddannel- sesløn, og det er vi ikke uvillige til at gå ind for, men betingelsen for, at man får en sådan løn, og at man betaler de unge mennesker

det, der er rimeligt, er, at vi får en adgangs- begrænsning, således at vi ikke får flere ud- dannelser, end der er behov for. Hvis det er tilfældet, og hvis de, der får en dyr uddan- nelse, når man betaler uddannelsesløn og det hele for dem, også er indstillet på samme lønforhold som almindelige lønarbejdere og samme pensionsforhold i øvrigt, er vi absolut til at snakke med i så henseende. Men det kan ikke være rimeligt, at de, der får en bog- lig uddannelse og først får det hele betalt, bagefter også skal have bedre vilkår end be- folkningen i øvrigt.

Jeg synes, det må være deprimerende og meget utilfredsstillende for unge mennesker at spilde mange af deres bedste år på at få en uddannelse, som det faktisk viser sig der ikke er behov for senere hen, og derfor men- ner jeg, at det er nogle af de ting, man først og fremmest skulle finde frem til, inden man afslutter den diskussion, vi her er i gang med.

Ebba Strange (SF):

Jeg skal naturligvis ikke bruge debatten til at polemisere mod hr. Dohrmann om noget, som egentlig ikke har med disse forslag at gøre, men jeg kan ikke lade være med at si- ge, at jeg synes, en god uddannelse er noget af det bedste at investere i og noget af den bedste ballast for et menneske at gå ud i livet med. Derfor mener jeg naturligvis også, at vi skal give en ordentlig uddannelsesstøtte til de unge mennesker, der uddanner sig.

Det har vi fra SFs side vist ved et par gan- ge at fremsætte forslag, dels et uddannelses- støtteforslag sammen med VS i folketings- samlingen 1979-80, dels et forslag til gælds- sanering i folketingsåret 1980-81.

Vi har haft debat om det mange gange tidligere i tinget, og jeg kan stort set henvise til, hvad der dels fra min side, dels fra vores uddannelsespolitiske ordførers side har været sagt ved de lejligheder.

Af de to forslag, vi behandler i dag, er det ene jo en gammel kending, nemlig retsfor- bundets, og som jeg forstår dem, bygger kri- steligt folkepartiet lidt på de samme princip- per som retsforbundets, nemlig at man skal holde op med at betale stipendier og lade alt det, de unge mennesker skal uddanne sig for, være lån.